

سخنان دکتر سروش حکایت از آن دارد که او حقیقتی برای قرآن قائل نیست

شماره پرسش: ۶۴۷۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۹/۲ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام. حضرت استاد شما چیزی به عنوان ذاتی و عرضی دین را که دکتر سروش در بسط تجربه نبوی عنوان می کنند را قبول دارید؟ به عنوان مثال سوره ی ابولهب و نزول ان را مثال می زنند که اگر ابولهب نبود و یا اصلاً مومن بود دیگر این سوره در طعن و نفرین او نازل نمی شد و هیچ خللی هم به دین وارد نمی شود و یا مثلاً تاثیر محیط زندگی پیامبر در نزول وحی که مثلاً از مردم می خواهد که به آفرینش شتر دقت کنید که اگر این فضای حجاز نبود دیگر شتری نبود که داخل در وحی شود و از این قبیل؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از دکتر سروش که به کلی وحی را منکر است و رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» را همچون شاعر خوش قریحه ای می داند که این آیات را گفته، غیر از این انتظار نیست که به هر بهانه ای کفر خود را اظهار کند. در حالی که قرآن یک حقیقت آسمانی است که در ظرف های مختلف ظهور می کند و این حادثه ها صرفاً حادثه نیست بلکه ظرف حقیقت قرآن است مثل آن که چشم شما ظرف ظهور قوه ی بینایی شما است، حالا می شود کسی بگوید چشم عرض ذاتی انسان است در حالی که نفس انسان با همین اعضاء، قوای خود را ظهور می دهد و به کمال می رسد. این سخنان دکتر سروش حکایت از آن دارد که او حقیقتی برای قرآن قائل نیست. موفق باشید